

בית המשפט המחויז בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה דברת - אב"ד, ס. נסיה

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1

ד.כ

המעערע

ע"י ב"כ עוז"ד יורם ביתן

נגד

צ.כ

המשיבה

ע"י ב"כ עוז"ד דן מלכיאלי

2

פסק דין

3

השופטת ש. דברת, ס. נסיה:

4

5. ערעור על פסק דין המשלים של בית המשפט לענייני משפחה בבאר שבע בתמ"ש 18780-09-09.

6. שניתן על ידי כב' השופטת גאולה לויון ביום 16.10.15 בו נקבע אופן חלוקת הזכויות הפנסيونית

7. של הצדדים.

8.

9. המערע והמשיבה נשאו ביום 9.2.90 והתגרשו בתחילת שנת 2011. המשיבה, ילידת 1962,

10. עבדה בתחום החינוך והמערע, יליד 1961, הינו מהנדס כימי במקצועו ועובד ב"תרכובות

11. ברום"מ בשנת 1985. לזכות המשיבה נצברו זכויות בקרן הפנסיה 'מקפת חדשה' ובקרן הפנסיה

12. 'מבתחים מנורה החדש'. לזכות המערע נצברו זכויות בקרן הפנסיה 'מקפת הותיקה' וכן

13. זכויות בביטוח מנהלים מסווג 'מייטב מנהלים'.

14.

15. במסגרת ההליכים המשפטיים בין הצדדים, מונה מומחה מטעם בית המשפט, פרופ' רמי

16. יוסף, אשר ערך חוות דעת אקטוארית בגין זכויות הכלכליות של הצדדים אשר נצברו מיום

17. נישואיהם ועד ליום 31.12.09. בחוות דעתו התייחס המומחה לשתי חולפות בגין זכויות

18. הפנסיה - חולפה אחת בה יערך היון זכויות, והמערע ישלם למשיבה סכום חד פעמי בגין

19. זכויות הפנסיה וחולפה שנייה, עם הגיע פרישה יעביר לידי המשיבה מחצית

20. מסכום הפנסיה החודשית, כפי שתעשה גם המשיבה.

21. בפסק דין מיום 5.11.12, קבע בית המשפט כאמור, בין היתר, כי במסגרת איזון המשאים,

22. זכאי כל אחד מהצדדים למחצית ממשוי הזכויות שנצברו מיום הנישואין ועד ליום 31.12.09,

בית המשפט המחויז בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

עמ"ש 15-11-46860

1 בהתאם לחוות דעת המומחה, ובאי הסכמה אחרת בין הצדדים - יערך אייזון המשאבים
 2 במועד גמילת הזכיות.

3 על פסק דין זה הוגש ערעור לבית המשפט המחויז (עמ"ש 13-01-1606). בדיון ביום 24.4.13
 4 ניתן תוקף של פסק דין להסכמה הצדדים:
 5 "מוסכם ביניים כי העורו ידחה בכל הסוגיות למעט נושא של קביעת המנגנון לחישוב
 6 חלקה של המערערת בפנסיה של המשיב ובענינו שערוך יתר הזכיות, קרנות ו קופות, וזאת
 7 מבלי לפגוע בטענה של מי הצדדים, והכל בהתאם לחולפה כי לפי חוות דעת אקטואר.
 8 בעניין זה ייחזר הדיון למשפט קמא על מנת שיקבע דין בסוגיה זו. במקרה, נshallת
 9 האפשרות לצוד בחולפה או בתשלום חד פעמי, לאחר שייערכו חישובים מתאימים לגבי
 10 שיעורי המס הכספיים במקרה של מימוש הזכיות".

11 הצדדים לא הגיעו להסכמה ועל כן ביום 14.12.9 ניתנה החלטה ביחס לשערוך הכספיים שטרם
 12 גמלו. לאחר השבת התקין בית המשפט וטרם מתן פסק דין על ידי בית המשפט קמא, נחקק
 13 החוק לחלוקת حصכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד - 2014 (להלן - "החוק לחלוקת
 14 حصכון פנסיוני"). בית המשפט ביקש עמדת הצדדים ביחס לחוק זה, טרם חישוב חלקה של
 15 המשיבה בפנסיה של המערער.

16 בפסק דין, נושא העורו,קבע בית המשפט, כי אין חולק שלאור החקיקה והפסיקה שקדמה
 17 לחוק לחלוקת حصכון פנסיוני, פנסיה מוקדמת הינה נכס בר אייזון. עם זאת, בחוק לחלוקת
 18 حصכון פנסיוני, לא תמיד יזכה בן הזוג לשעבר בחלק מיקצת הгалומות במקרה של פרישה
 19 מוקדמת, כאשר מדובר בחסכון מסווג צבירת זכויות (פנסיה תקציבית). אף על פי כן, לא ניתן
 20 לשלול את זכותה של המשיבה לחלוקת בפנסיה של צבירת הזכיות של המערער, גם אם יצא
 21 לפנסיה מוקדמת.

22 בית המשפט קמא קבע, כי בנסיבות בהן זכות המשיבה לאיזון משאבים ולמחצית מזכויות
 23 הפנסיה של המערער נקבעו בפסק דין שקדם לחקיקת החוק לחלוקת حصכון פנסיוני - לא ניתן
 24 לשלול זכות כספית מהמשיבה על סמך החוק לחלוקת حصכון פנסיוני שכן החוק אינו יכול
 25 לשלול זכויות באופן רטראקטיבי. גם לגוף של עניין, קבע בית המשפט קמא כי החוק לחלוקת
 26 حصכון פנסיוני יחול על כלם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברות - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

חסכון פנסיוני אינו משנה מהדין המחייב החל על אייזון משאים בין בני זוג, לרבות חלוקת זכויות פנסיה במקרה של פרישה מוקדמת. תכלית החוק לחלוקת חסכון פנסיוני הנעה ליצור כלי מעשי לחלוקת הזכויות באמצעות קביעת הוראות שיחולו גם על הגוף המשלים; בכלל, החוק לא נועד לעצב מחדש את היקף הזכות בזכויות הפנסיה של בן הזוג ולשנות מהמצב בו בית המשפט קובע את הזכות והיקפה בהתאם לדיני השיתוף. עם זאת, החוק לחלוקת חסכון פנסיוני נקבע תנאים מסוימים לחלוקת החיסכון הפנסיוני, כאשר בני זוג המונינאים בהסדרים אחרים לא יכולים ליהנות ממנגנון הביצוע שmotivo החקוק החדש. בית המשפט קמא קבוע, כי האפשרות לקבוע הסדר שונה מזו שנקבע בחוק לחלוקת חסכון פנסיוני נתונה גם בבית המשפט, אשר יכול לקבוע הסדר אייזון בהתאם להוראות חוק יחסית ממון בין בני זוג או הלכת השיתוף. סעיף 29 לחוק לחלוקת חסכון פנסיוני הקובע, כי הוראות החוק לחלוקת חסכון פנסיוני אין ניתנות להתניתה אלא בהסתמך בני הזוג, פירושו שלא ניתן להתניתה כי מנגנון הביצוע הקבוע בחוק יופעל גם כאשר לא מתקיימים בפסק הדין התנאים המונינים בחוק; הוא אינו חוסם בפניו בן זוג את האפשרות להחליט שלא להזיק לחוק ולהקל את החיסכון הפנסיוני ללא מעורבות הגוף המשלים.

על כן, קבוע בית המשפט קמא, כי המשיבה זכאי לחלק מקצבת הפרישה של המערער בין אם יפרוש בגין הפרישה ובין אם יפרוש פרישה מוקדמת. השיעור לו היא זכאית הינו כתקופת הצבירה המשותפת (239 חודשים) מזמן תקופת הצבירה הכלולית, חלקו 2; שיעור זה חשוב כשיעור קבוע מזמן קצבת הפרישה הסופית, ולא ביחס לשכר בשנת 2009, שכן גם אם הקצבה הסופית תהא גבוהה יותר לאור תקופת הנישואין הארוכה, זכאיות המשיבה לפירות קידומו של המערער לאחר הפירוד. בדומה, זכאי המערער לחלק מהഫנסיה של המשיבה, לפי הסכום שצברה בשנים 2004-2009 מזמן תקופת הצבירה הכלולית חלקו 2. כל צד יעביר לצד השני את חלקו בפנסיה מדי חודש בחודשו. בן זכאיות המשיבה ל 50% מהכספיים שנוצרו בביטוח המנהלים של המערער נכון ליום 31.12.09, בתוספת הפירות שיצטבו, כאשר בהתאם לסעיף 4 לחוק לחלוקת חסכון פנסיוני רשאית התובעת לפנות על מנת לרשום זכות זו. מכאן הערוור.

25
26

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ש 46860-11-15

בפני: כב' השופט שרה דברת - אב"ד, ס. נסיא

בב' השופט אריאל וגנו

בב' השופט יואל עדן

שענות הצדדים

לעומת המערער, פסק הדין המשלים חורג מפסק הדין הראשון ומהקביעות בו שփכו
לחלוות, בכך שהוא קובע כי חישוב הפנסיה של המערער יהיה על בסיס הוגמלה הסופית ולא
על בסיס משכורתו בשנת 2009, ובקביעה לפיה המשיבה תהא זכאות לא רק למחצית הכספיים
שנ壯בו בביטחון המהלים אלא גם לפירוטיהם.

6 המערער מוסיף וטעון, כי הוראות החוק לחלוקת حصכון פנסיוני הין קוגונטיות. סעיף 29 לחוק
7 החלוקת حصכון פנסיוני קבוע, אלא אם בני הזוג מסכימים על אופן אחר של ביצוע חלוקת
8 הרכויות, יחולו הוראות החוק והן אין ניתנות להנתניה. אופן זה מוקנית לבני הזוג הזכות
9 לקבוע באופן חופשי את ההסדרים הרלוונטיים, כאשר לצד זאת מוקנים להם בטחון וודאות
10 מקררים בהם לא קיים מתחה מוסכם. על כן, לאחר והמערער והמשיבה לא הגיעו לידי
11 הסכמה, היה על בית המשפט קמא לפעול בהתאם להוראות החוק לחלוקת حصכון פנסיוני,
12 קבוע כי אין למשיבה זכות לפנסיה המוקדמות של המערער. פרשנותו הצרה של בית המשפט
13 בסעיף 29 לחוק מרווחת את החוק מתוכן. עוד טוען המערער, כי הוראת סעיף 3 לחוק פיה
14 בן הזוג של החוסך יכול לרשום את פסק הדין אינה מונעת מהchosק עצמו לפנות לגוף המשלים
15 מנת לרשום את פסק הדין. העובדה כי סעיף 3 משתמש בלשון ' רשאי' ביחס לרשום
16 פירושה כי בני הזוג רשאים לבחור במסלול החסכמי ולא להפעיל את החוק לחלוקת حصכון
17 פנסיוני ולא ניתן להסיק מכך כי בן הזוג יוכל לבחור שלא להפעיל את החוק לחלוקת
18 حصכון פנסיוני בגין דע לממדת בן הזוג השני. להיפך, בשל משמעותו הקוגונטי של סעיף 29 -
19 כל בן זוג יוכל לרשום את הזכויות גם בגין דע לרצויו של בן הזוג השני.

20 גוד נתען, כי פסק הדין אינו עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 3(1) לחוק לחלוקת حصכון
21 נסיווני שכן הוא מKENה למשיבה שיעור גבוה ממחצית השיעור המשותף בתקופת הczיבריה,
22 בינו שלפי פסק הדין למשיבה זכויות ביחס לסכום הקצבה הסופי של המערער וכן היא זכאיות
23 ל - 50% מזכויות הפנסיה שנצברו בתוספת פירוטיותם. בכלל, החלטה לבסס את זכויותיה
24 של המשיבה על סכום הקצבה הסופית אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק החדש.
25 המערער מדגש, כי הוראות החוק לחלוקת حصכון נסיווני חלות וטרואקטיבית מכוח סעיף
26 3(ו) לתוכה, אשר بواسינויו סעיף 14 לחייב אינו יופל בגין החריגות להקללה הריבויאהניינית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- עד מזמן המערער, כי פסק הדין אף אינו מקנה סעד ממשי למשיבה שכן אם יצא המערער לפנסיה מוקדמות החפרשות יישו בהתאם לכליל הגוף המשלים והוא לא תוכל לגבות את זכויותיה בעזרת ההוצאה לפועל.
- המשיבה טוענת, כי פסק דיןו של בית המשפט קמא מפרש באופן נכון וראוי את הוראות החוק להליך חסכוּ פנסיוני. מטרות החוק הinema להסדיר את העברות התשלומים לבן הזוג מותן החיסכון הפנסיוני לאחר שהערכה השיפוטית המוסמכת קבעה את שיעור החלוקה לו וכאים הצדדים. החוק להליך חסכוּ פנסיוני לא בא לקביעודין מהותי או לשנות את ההוראות הקיימות בנוגע לאיזון זכויות בין בני זוג. ההלכה מקדמות דנא הינה, כי פנסיה מוקדמות הינה זכות בר איזון, והחוק להליך חסכוּ פנסיוני לא בא לשנות ההלכה זו וודאי שלא באופן רטוראקטיבי.
- המשיבה מוסיפה, כי מדובר בחוק רשות ולא בהסדר מחייב; בן הזוג רשאי להגיש בקשה לרישומו של פסק הדין, אולם אינו חייב לעשות כן. סעיף 29 לחוק להליך חסכוּ פנסיוני נועד לקבוע כי לא ניתן לבצע רישום כאשר לא מתקיימים תנאים החוק להליך חסכוּ פנסיוני, ותו לא. ההחלטה האם להפעיל את החוק להליך חסכוּ פנסיוני נתונה אך ורק לבן הזוג לשעבר של החוסך והחוסך עצמו אינו יכול לרשום מאומה על פי החוק, וזאת על מנת לא לגרום לכך שקרנות הפנסיה יגבו תשלומים על הרישום. הקוגניטיות של החוק להליך חסכוּ פנסיוני פירושה, שלא ניתן למנוע מבן זוגו של החוסך את הרישום, והגוף המשלים אינו יכול ליצור התניה לפיה החוק לא יופעל. על כן, לעומת המשפט המשיבה, גם אם יקבע כי החוק להליך חסכוּ פנסיוני משנה את ההלכה ביחס לפנסיה מוקדמות - היא רשאית לעמוד על זכותה שלא לרשום את פסק הדין.
- המשيبة טוענת עוד, כי היא ממילא זכאיות לפנסיה מוקדמות של המערער בהתאם לסעיף 28 לחוק להליך חסכוּ פנסיוני, הקובע כי אין בהוראות החוק כדי לגרוע מהוראות כל דין לגבי תשלום פרישה מעובודה. עוד נטען, כי פסק הדין המשלים אינו חורג מפסק הדין המלא והחלטות, שכן הוסכם כי העורר יתקבל ככל והוא נוגע לחישוב חלקה של המערערת בפנסיה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

עמ"ש 15-11-46860

פסק הדין גם עולה בקנה אחד עם סעיף 3(1) לחוק לחלוקתחסכון פנסיוני, שכן זה מתייחס לשיעור הצבירה לו זכאי בן הזוג, ולא לגובה השכלה.

דיון
 במקודם המחלוקת בין הצדדים עומד החוק לחלוקתחסכון פנסיוני. החוק נחקק בעקבות המלצותיה של הוועדה לחלוקתחסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, בראשות כב' השופט שאול שוחט (להלן - "הועדה לחלוקתחסכון פנסיוני"). הוועדה מונתה על מנת לננות ולישב בין מערכת דיני המשפחה, המחייבת לשיתוף נכסים בין בני הזוג ולחלוקת החסכון הפנסיוני ביניהם, לבין מערכת החיסכון הפנסיוני בישראל. המפגש בין מערכת דינים אלה יצר קשיים שהובילו לכך שהshitofu בנכסי החיסכון הפנסיוני בין בני הזוג לא מומש בפועל פעמים רבות (עמ' 7-6 לדוי"ח הוועדה מרץ 2010). כך למשל, פסקי הדין של בתי המשפט לענייני משפחה המוראים עלחלוקת החסכון הפנסיוני בין בני הזוג, לא עלו בקנה אחד עם הוראות החוקים המצדירים את החיסכון הפנסיוני במסגרתם נקבעו הוראות האוסרות על העברת זכויות הפנסיה לאדם אחר ובכלל זה לבן הזוג לשעבר. קושי אחר נוצר במצב של קצבת שארים, שכן במצב המשפטי הקודם, בן הזוג לשעבר לא הוגדר כ十九大 של הנפטר ולא היה זכאי לקצבת השארים, גם אם חי עם הנפטר לארוך כל תקופה חסכון הפנסיה, לעומת בן הזוג החדש של הנפטר אשר היה זכאי לקצבת השארים כולה (עמ' 27-30).

על מנת לפטור בעיות אלה ואחרות, המליצה הוועדה על הסדרים אשר עיקרם הסדר פרוצדורלי לפיז בן הזוג לשעבר יוכל לרשום את פסק הדין שהורה על השיתוף בזכויות הפנסיה בקובת הפנסיה, וכן להקים לעצמו זכות לקבלת חלקו בקצבת הפנסיה ישירות מהוקפה. ביחס לקרןנות הפנסיה החדשות, אשר פועלות בשיטת צבירת כספים - לפי גובה הגמלה שתשלום בפנסיה נקבעת בהתאם לגובה הסכומים שנצברו על ידי החוסך במשך הימים והתשואה שהתווסף אליהם - הומלץ על פיצול החסכון לשני חסכונות משנה, של החוסך ושל בן הזוג לשעבר (עמ' 17-16, 36). ביחס לקרנות הפנסיה הותיקות, אשר פועלות בשיטת צבירת זכויות (פנסיה תקציבית) – בה זכאי החוסך עם פרישתו לקבלת קצבה בשיעור חלקו מהמשמעות הקובעת ללא קשר לסכומים שישלים בתקופת החסכון ולתשואה שהושגה עליהם – הומלץ על ניהול משותף של הקופה עד לגיל הפרישה, כאשר הקופה תשלם לבן הזוג את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 חלקו במישרין יחד עם תשלים הקצתה לחוסך (עמ' 14, 40 לדוח הועדה). כן המליצה הועדה
 2 על מנגנון אשר יזכה את בן הזוג של החוסך בחלק מקצתת השארים גם במקרה בו נפטר
 3 החוסך (עמ' 45). עוד המליצה הועדה על הוראות חוק נספנות, אשר על חלקו אעמוד בהמשך.
 4 לאחר דיונים ארוכים בועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, התקבל החוק לחלוקת
 5 חסכו פנסיוני בכנסת ביום 28.7.14, ונוסחו ה壽פי של החוק אימץ את מרבית המלצותיה של
 6 הועדה.

7 **תחולת הוראות החוק לחלוקת חסכו פנסיוני בעניין פנסיה מוקדמת**
 8 המחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת להיקף תחולתו של החסדר שקבע בחוק לחלוקת
 9 חסכו פנסיוני ביחס לפנסיה מוקדמת בהסדר של פנסיה תקציבית.

10 הפסיקה אשר קדמה לחוק לחלוקת חסכו פנסיוני, קבעה, כי בן זוג לשעבר זכאי לקצתת
 11 פנסיה מוקדמת - בין אם ניתנה על רקע מצב בריאותי ובין אם לאו - כשם שהוא זכאי לפנסיה
 12 המשולמת עם גיל הפרישה (וראה סקירות פסיקה בעניין זה בתמ"ש (חי) 10-08-23087-5 ל.ס.).
 13 נ' א.ס., עמ' 5-6 (פורסם בנבז) (16.1.14)). קביעה זו התבססה על הוראותיו של סעיף 5 לחוק
 14 יחסית ממון בין בני זוג, תשל"ג - 1973, לפחות זכויות עתידיות לפנסיה נכללות באיזון הנכסים
 15 בין בני הזוג:

16 "ככל שהעניין נוגע לחלוקת נכסים בני זוג שנפרדו, בכלל לא יהיה זה נכון להבדיל בהחלטת
 17 הדין בין פנסיה שמקבל אדם בהגיעו לגיל פרישה לבין פנסיה שמקבל אדם בעת פרישה
 18 מוקדמת ועד גיל הפרישה מכוח החוק. לעומת הכללת הזכויות הפנסיוניות בחלוקת בהתאם
 19 לחוק ולשונו - אם אומר פנסיה בגין פרישה או אם אומר פנסיה בטרם גיל פרישה עדיין
 20 אומר פנסיה. ניתן אמן לחשב על הבדלים מסוימים ביןיהן כמו משך הצבירה של הזכויות,
 21 הגורם הנושא במימון ו גם על הבדלים פנימיים בהתחא לסוג הפנסיה הרלוונטי, אך בשתי
 22 הקבוצות - מוקדמת ורגילה - הפנסיה נועדה להבטיח את יכולתו של העובד להתקיים לאחר
 23 שפרש מעובdotn. בשני המקרים למעשה הסתיימו יחסיו העבודה וקיים מעין קשר סיבתי
 24 בין העבודה שבוצעה על ידי העובד לבין ההטבה הכספי. הזכויות לא ניתנות לעובד בעבר
 25 עבודה שהוא יספק לאחר שפרש מעובdotn. הזכויות צמחו לנוכח יחסיו העבודה שהיו בטרם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברות - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 מועד הפרישה" (בע"מ 3514/13 פלוני נ' פלונית, עמי 5 (פורסם בנוב) (18.12.13) (להלן –
 2 "בע"מ 3514/13)).

3 החוק לחלוקת חסכוּן פנסיוני שינה את הסדר הקיים וקבע בסעיף 14(ב)(2), כי בכל הנוגע
 4 לפנסיה תקציבית – בן הזוג לשעבר לא יהיה זכאי לחלק מהפנסיה של החושך במקרה בו יצא
 5 לפנסיה מוקדמות מטעמי מצב בריאותי:

6 "אם החיסכון הפנסיוני הוא באמצעות צבירת זכויות לפי הסדר פנסיה תקציבית, לא יועבר
 7 לבן זוג לשעבר של חושך שהוא גמלאי סכום כאמור בסעיף קטן (א)(1), במקרה שבו פרישתו
 8 של הגמלאי מעבודה הייתה בשל מצב בריאות לקוי, אלא מהקצתה המלאה המוגיעה לגמלאי
 9 بعد אחד מהחודשים הקרובים למפורט להלן, לפי העניין, ואילך:

10 (א) بعد החודש שלאחר החודש שבו הגיעו הגמלאי לגיל פרישת חובה;

11 (ב) بعد החודש שלאחר החודש שבו הגיעו הגמלאי לגיל אחר מגיל פרישת
 12 חובה, אם נקבע גיל כאמור בפסק הדין לחלוקת החיסכון הפנסיוני, ובלבד שהגיל
 13 האמור אינו נמוך מהגיל שבו לפי הסדר החיסכון הייתה מסוימת לגמלאי המדורג
 14 באותו דירוג ופרש מעבודתו בהגיעו לוותו גיל, שלא בשל פיטורים ובלא צורך
 15 בהסכם מעסיקו, קצבה החל בחודש שבופרש מעבודתו כאמור או בחודש
 16 שלאחריו."

17 בדברי ההסבר להצעת החוק (ה"ח הממשלת 635, עמי 190-191 (5.12.11)), הבהיר, כי שינוי
 18 זה נובע מotpיסה לפיה בנסיבות אלה הפנסיה המוקדמות הינה קצת נכות המהווה תחליף
 19 לשכר ועל כן אין מקום לחלק בה עם בן הזוג לשעבר :

20 "במקרים מסוימים עובד בהסדר פנסיה תקציבית זכאי בשל אי – כושר עבודה לקבל קצבת
 21 נכות (המכונה בחלק מההסדרים קצת פרישה בשל מצב בריאות לקוי). כך גם, לגבי עמית
 22 בקשר פנסיה ותיקה. קצת הנכות מהוות חלק מן המרכיב הביטוחי של תוכנית הפנסיה
 23 ומשמעותם בכך יש לראות בה תחליף לשכר שהייה מרויה העומד אל מולא הפגיעה שגרמה לאבדן
 24 כושר עבודה. לכן, במקרה שבן הזוג לשעבר אינו מתחלק בשכר עבודתו של מי שהוא נפרד
 25 ממנו, דומה כי אין זה ראוי להעניק לו את הזכות לחלק בקצת הנכות..."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ש 15-11-46860

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- בנסיבות פנסיה תקציבית במקורה של יציאה מוקדמת לפנסיה בשל מצב בריאותי לקוי, יש להבחין בין תקופת העבודה שבה הקצבה מהוות תחליף לשכר לבין התקופה שבה העובד יהיה-Amor לפרוש בשל גילו. לפיכך, מוצע לקבוע כי עד למועד שבו יגיע החוסך לגיל פרישת חובה תשלום קצבת הפרישה בשל מצב בריאות לקוי במלואה לחוסך בלבד, ואולם לאחר הגיע החוסך לגיל פרישת חובה היא תחולק בהתאם לכללים הרגילים".
- יובהר, כי השינוי נעע רק לפנסיה מוקדמות מוחמות מצב בריאותי לקוי, בעוד שביחס לפנסיה מוקדמות מסיבות אחרות, כמו הסדר עם מעביד, הוחלט - בוגדורם הועודה לחלוקת חסכוון פנסיוני - שלא לשנות את המצב הקיים. כך, הובהר בישיבת ועדת העבודה, הרווחה והבריאות מיום 17.2.14 על ידי עוז'ד אסי מסינג ממשרד האוצר, כי –
- "בנסיבות הקיימים בפנסיה התקציבית לא ניתן היום לעשות הבדיקה ברורה בין פרישה מוקדמת שהיא בהסכם המעבד בין פרישה שאינה בהסכם של המעבד, מכיוון שבשני המקרים אקט של פיטורים. לכן, אף על פי שקובנספטואלית - לטעמו לפחות, לטעם משרד האוצר - היה נכון להתחילה בקצבה רק בגיל 67 גם בנסיבות ההזה, הוצע בסופו של דבר לבצע את החלקה מהמועד שבו מתחילה לקבל קצבה" (עמ' 3).
- בהתאם לכך, קובע סעיף 28 לחוק כי "אין בהוראות חוק זה... כדי לגרוע מההוראות כל דין לעניין חלוקה בין בני זוג של תשלוםים בשל פרישה מעבודה אשר לא נקבעו לגביهما הוראות לפי פרקים ג', ד' או ה', לרבות תשלוםים כאמור בשל פרישה מעבודה המומונטים בידי המעסק".
- זהינו, בכלל הנוגע לפרישה מוקדמות שאינה נובעת מסיבות בריאותיות, כגון פרישה מוקדמת במימונו של המעבד - נשאר על כנו המצב הקודם, לפיו בן הזוג של החוסך וכייל חלק מקצבת הפנסיה החל מיום הפרישה, ולא רק החל מגיל הפנסיה, הקבוע בחוק.
- דא עקא, שבית המשפט קמא קבוע, כי ההסדר החדש - לפיו בת הזוג אינה זכאית לחלק מהפנסיה המוקדמות במקורה של פרישה מוקדמות מוחמות מצב בריאותי בהסדר פנסיה תקציבית - אינו חל בעניינים של הצדדים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- 1 כב' השופט לין קבעה, כי בכלל, "איני סבורת כי החוק החדש משנה מהווארות הדין
 2 וההלכה הפסוקה לגבי הדין המהותי החל על משטר איזון המשאים בין בני זוג, לרבות
 3 ביחס לזכויות פנסיה בעת פרישה מוקדמת" (עמ' 9 לפסק הדין). בית המשפט קמא הדגיש,
 4 כי החוק החדש לא נועד לשנות את דיני השיתוף בין בני הזוג, אלא רק ליצור כלי מעשי
 5 לחולקת החסכו הפנסיוני על מנת להקל על המימוש בפועל של השיתוף בזכויות הפנסיוניות.
 6 בית המשפט קמא הוסיף, כי בחוק נקבעו, אמנים, מספר הסדרים מהותיים לאופן חלוקת
 7 החסכו הפנסיוני, עם זאת, בני הזוג יכולים להחליט בהסכמה שלא להיזקק להסדרים אלה,
 8 כל עוד הם מותרים על מגנון הביצוע שמצווה החוק החדש. גם בית המשפט יכול לסתות
 9 מהסדרים שנקבעו בחוק לחולקת חסכו פנסיוני ולפסוק בהתאם להוראות חוק יחסית ממון
 10 בין בני זוג או הלכת השיתוף. סעיף 29 לחוק לחולקת חסכו פנסיוני, המגביל את יכולת
 11 להנתנות על הוראותיו, משמעותו, שלא ניתן להנתנות כי מגנון הביצוע הקבוע בחוק יופעל
 12 כאשר לא מתקימים בפסק הדין התנאים המהותיים הקבועים בחוק; והוא אינו מונע מבן זוג
 13 את האפשרות להחליט שלא להיזקק כלל לחוק ו אף לחלק את החסכו הפנסיוני ללא
 14 מעורבות הגוף המשלם.
- 15 12. לאחר שעניינו בחוק לחולקת חסכו פנסיוני, בדברי ההסבר לחוק, בDOIICH הועדה לחולקת
 16 חסכו פנסיוני ובDOIICH נעדת העבודה, הרווחה והבריאות בנסיבות מיוחדות לחוק, אין בידי לקבל
 17 את עמדתו של בית המשפט קמא. לטעמי, ההסדרים המהותיים הקבועים בחוק לחולקת
 18 חסכו פנסיוני הינם הסדרים מחייבים, מהם ניתן לסתות רק בהסכםם של שני בני הזוג,
 19 ובית המשפט אינו יכול לבחור שלא להיזקק להם. אנמק.
- 20 13. אכן, עיקר הוראותיו של החוק לחולקת חסכו פנסיוני הין פרודטורליות, ומטרתן להביא
 21 לכך שלבן הזוג של החסוך תקים וכאות ישירה לחילקו בפנסיה מול קופת הפנסיה. עם זאת,
 22 בחוק לחולקת חסכו פנסיוני קיימות גם מספר הוראות מהותיות המשנות מהמצבי החוקי
 23 שנחג קודם להן. ההוראה הבולטת ביותר בהקשר זה היא ההוראה הקובעת כי בן הזוג
 24 לשעבור יהיה וכי חלק מקצבת הפנסיה גם במקרה בו נפטר החסוך, זאת בניגוד למצב שנחג
 25 קודם לחוק, לפיו בן הזוג לשעבור איבד לחלווטין את זכאותו. קביעה זו נעשתה מתוך תפיסה
 26 27

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ש 15-11-46860

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 מהותית כי אין הצדקה לכך שבת הזוג לשעבר לא תהא זכאית לחלק מקצתם השארים עם
 2 מותו של החוסך (ה"ח הממשלת 635, עמי 196-197 (5.12.11)). אין בכך לקבל את הפרשנות,
 3 לפיה מאחר ומדובר בחוק פרודורי בעיקרו, הוראה זו - יחד עם הוראות מהותיות נוספות
 4 בחוק - אינה מחייבת את בתיה המשפט, והם רשאים לסתות ממנה כרצונם ולהסתמך על
 5 הוראות החוק הקודם.

6 אוסיף, כי בע"מ 3514/13 הנזכר לעיל, אשר דן בזכויות פנסיוניות במקרה בו פרש בן הזוג
 7 פרישה מוקדמת מעובdotו, בית המשפט לא ראה לשנות מחייבתו בשל המלצות דווייח הוועדה
 8 לחולקת חסכוν פנסיוני רק מאחר ואלה טרם הבשילו באותו שלב, כדי חקיקה:
 9 "לא נעלם מעיני" דווייח הוועדה לחולקת חסכוν פנסיוני בין בני זוג שנפרדו" אשר הוגש
 10 לממשלה בשנת 2010 ואשר הומלץ בו כי במקרה של פרישה מוקדמת המומנת על ידי
 11 המעבד ייש לראות בכיספי הפנסיה המוקדמת מתחילה שבר עבודה ולא בקבצת פרישה
 12 (סעיף 2.2.2). עם זאת, אין זה החוק כיום. לשון החוק כיום כאמור אינו מבחין בין פנסיה
 13 הניתנת בגין פרישה לפנסיה מוקדמת..." (עמי 6-7).

14 מכללiao – ניתן לשמעו הן. כאשר היה מדובר בהמלצה אשר טרם הבשילה כדי חקיקה, לא
 15 הייתה בה כדי לשנות מהפרשנות המקובלות לחוק יחסית ממון בין בני זוג, לפיה אייזון הנכסים
 16 בזכויות הפנסיוניות כולל פנסיה מוקדמת גם כאשר הפרישה הינה על רקע רפואי. עם זאת,
 17 כיום, כאשר המדבר בחוק מחייב, לא ניתן עוד לפרש את חוק יחסית ממון ב涅יגוד להוראותיו
 18 המפורשות של החוק לחולקת חסכוν פנסיוני.

19 14. המסקנה לפיה הוראות מהותיות של החוק לחולקת חסכוν פנסיוני מחייבות, עולה גם מעיון
 20 בסעיף 29 לחוק, הקובע כי הוראות החוק הין קוגנטיות ונitin לסתות מהן רק בהסכמה
 21 מפורשת של שני בני הזוג:
 22 "(א) ההוראות לפי חוק זה וכן ההוראות פרק ה' כפי שהוחלו בהסכם המאמץ את חוק
 23 הגלאות אינן ניתנות להתקינה.
 24

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בני הזוג רשאים להסכים ביניהם על חלוקת חיסכון פנסיוני שלא בהתאם להוראות לפי חוק זה, ובבלבד שחלוקת כאמור לא תיעשה באמצעות גוף שלם ולא יחולו לגביה ההוראות לפי חוק זה".
- דברי ההסביר לחוק מבהירים, כי סעיף זה נועד לפתוח פתח למקרים בהם שני בני הזוג מעוניינים לשנות מההסדרים המהותתיים שנקבעו בחוק: "מאחר שבמסגרת הוראות החוק נקבעו תנאים לחלוקת החיסכון הפנסיוני בין בני הזוג, וביניהם: הגבלה בדבר שיעור החלוקה, המודדים שבהם תחילת להתבצע חלוקת קצבת פרישה וכדומה, מוצע לקבוע כי בני הזוג אשר מעוניינים בהסדרים שונים, יהיו רשאים לעשות כן באמצעות הסדר אשר הוראות החוק לא יחול עליו. הסדר כאמור אכן במנוגנו הוחזאה לפועל הרגילים בהתאם למצב הקיים ביום" (ה"ח הממשלה 635, עמי 226.).
- בבית המשפט קמיה קבוע, כי סעיף זה אינו קבוע כי לא ניתן לסתות מההוראותיו המהותיות של החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, אלא ככל שיטות מההוראותיו המהותיות של החוק, לא ניתן להיעזר במנוגנו הקבוע בחוק; "אם בן הזוג לשעבר בוחר שלא להזקק לחוק,חלוקת החיסכון לא תעשה באמצעות החוק ולא תקים יריבות ישירה בין בן הזוג לשעבר ובין הגוף המשלם" (עמי 10 לפסק הדין). דא עקא, שפרשנות זו, לטעמי, אינה עולה בקנה אחד עם ההוראות הסעיף.
- ס"ק (ב) מותנה, שם בני הזוג מסכימים ביניהם עלחלוקת חיסכון פנסיוני בנגד להוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני - הם לא יכולים להיעזר במנוגנו הקבוע בחוק. מכאן, כי האפשרות לבחור שלא להזקק להוראותיו המהותיות של החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ולומר על המנוגנו הקבוע בו נקבעה בחוק חריג, אשר קיים רק כאשר שני בני הזוג מסכימים לכך, אפשרות שאינה קיימת כאשר רק אחד מבני הזוג מעוניין בה.
- .15 המשיבה מבקשת להציג דרך פרשנות השונה קמעא מזו של בית המשפט קמיה, אולם תוכאתה בעניינו זהה. לשיטת המשיבה, החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני יכול הינו הסדר רשות, כאשר בן הזוג של החוסך בלבד הוא זה אשר יכול לקבוע האם להחיל את החוק אם לאו; על כן,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 שמורה למשיבה הזכות שלא לרשום את פסק הדין ולשמור את זכותה לחלק מהפנסיה
 2 המוקדמת של המערע.

3 כאמור, עמדתה של המשיבה עולה בקנה אחד עם הוראותיו של סעיף 3 לחוק לחלוקת حصכון
 4 פנסיוני, לפיו בן הזוג לשעבר הוא שmagish בקשה לרישום פסק הדין, ולפיו מדובר בעניין
 5 שبرشות ולא בחובה:

6 "בן זוג לשעבר שניתן לגביו פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני ומתקיימים לגבי פסק דין
 7 התנאים כמפורט להלן, לפי העניין, רשאי להגיש לגוף המשלים בקשה לרישום ברישומיו את
 8 פרטיו פסק דין..."

9 תימוכין נוספים לעמדת המשיבה ניתן למצוא גם בהוראותיו של סעיף 14 לחוק לחלוקת
 10 حصכון פנסיוני, בו קבע החסדר לפיו בן הזוג לשעבר אינו זכאי לחלק מפנסיה תקציבית
 11 שניתנת בנסיבות של פרישה מוקדמת עקב מצב בריאותי, שכן הרישה של הסעיף קובעת כי
 12 "ניתן פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירות זכויות בין חולץ ובין בן זוג לשעבר,
 13 ונרשמה הערה לפי סעיף 4, יהלו, כל עוד בן הזוג לשעבר בחים, הוראות כמפורט להלן..."
 14 (ההדגשה אינה במקור, ש.ד.). פרשנות אפשרית של סעיף זה, הינה, כי הוראותיו המהותיות
 15 של סעיף 14 - וביניהן, הקביעה כי בן הזוג לשעבר אינו זכאי לקצבה במקרה של פרישה
 16 מוקדמת מחייב בריאותי -חולות רק כאשר מדובר בפסק דין שנרשם, ואם בן הזוג בוחר
 17 שלא לרשום את פסק הדין, הוראות אלה לא יחולו עליו.

18 לצורך עניינו, אין ראה להזכיר בשאלת, האם עצם החלטה לרשום את פסק דין נתונה
 19 בידי בן הזוג בלבד, או ששם החוסך עצמו יכול לרשום את פסק הדין. די אם אומר,
 20 כי יש לדוחות את הטענה כי גם הוראותיו המהותיות של החוק לחלוקת حصכון פנסיוני הין
 21 הסדר רשות, אשר תחולתן תלייה בהחלטה בין הזוג האם לרשום את פסק דין אם לאו.

22 לטעמי, הפרשנות לפייה תחולת הוראותיו המהותיות של החוק לחלוקת حصכון פנסיוני תלייה
 23 בהחלטה אם לרשום את פסק דין אינה עולה בקנה אחד עם סדר ההתרחשויות, לפיו רישום
 24 של פסק דין נעשה, מטיב הדברים, רק לאחר שפסק הדין ניתן. מכאן, גם אם אין - לטובת
 25 המשיבה - כי הזכות להחלטת אם לרשום את פסק דין אם לאו נתונה באופן בלעדי בידי של
 26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

בן הזוג לשעבר של החוסך, הרי שבית המשפט בבוao לדון בשאלת הזכיות הפנסיוונית העתידיות של בני זוג בהליך גירושין אינו יכול לקבוע את ההסדר המהותי בהתאם לשאלת האם פסק הדין ירשם אם לאו, שכן לא ידוע לו בשלב זה האם יעשה רישום. כמו כן, לא עליה בידי המשיבה להציבו על ההגון שבתפיסה. מזועג, לטעמה, יש ליתן בידי בן הזוג של החוסך את הזכות לבחור את הדין המהותי שיחול על זכויות הפנסיה של בני הזוג, מבלי שעמדתו של החוסך עצמו קיבל משקל כלשהו: בתפיסה זו יש כדי לרוקן מתוכן את הוראות סעיף 14(ב) לחוק לחלוקת חסכוּן פנסיוני ביחס לפנסיה מוקדמת מטעמים רפואיים, שכן בן הזוג של החוסך יוכל תמיד להחליט שלא לרשום את פסק הדין וכן להיות זכאי לפנסיה המוקדמת של בן זוגו, גם אם מדובר בפנסיה תקציבית ובפרישה מוקדמת מטעמי בריאות. בהתחשב בכך שההוראותו של סעיף 14(ב) לחוק לחלוקת חסכוּן פנסיוני נבעו מotpיסה עקרונית של המחוקק לפיה אין הצדקה בכך שבת הזוג של החוסך תזכה לחלק מהתשלים הפנסיוני נسبות של פרישה מטעמי בריאות, קשה להנימיך כי המחוקק התקווונו ליתן ביד בת הזוג את האפשרות לקבוע - על דעת עצמה בלבד - כי היא זכאית לקבל כספים אלה בכל זאת.

על האמור יש להוסיף, כי מדברי ההסביר לחוק לחלוקת חסכוּן פנסיוני עולה, כי הקביעה לפיה בן הזוג של החוסך, ולא החוסך עצמו, ירשום את פסק הדין, לא נבעה מotpיסה מהותית לפיה בן הזוג הוא שיחליט האם להחיל את הוראותו המהותיות של החוק, אם לאו. קביעה זו נבעה רק מotpיסה כי בן הזוג לשעבר "הוא בעל האינטנס לישומו של פסק הדין" (ה"ח ממשלה 635, עמי 180 (5.12.11)), ועל כן יש היגיון בלתייל על הצד המיעוני את הנט לבצע את הוראות. מכאן ניתן להסיק, כי לא הייתה כוונה ליתן בידי בן הזוג של החוסך את הכוח לקבוע את ההוראות המהותיות שיחולו עלחלוקת זכויות הפנסיה בין הצדדים. אולם, סעיף 3 קובע כי בן הזוג " רשאי" לרשום את פסק הדין, והוא חייב לעשות כן; אולם, גם אם אין לכך ממשיבה, כי בן הזוג של החוסך יכול להחליט על דעת עצמו ובינגדו לרצונו החוסך שלא לרשום את פסק הדין - ואני רואה להזכיר בשאלת זו, כאמור - אין פירוש הדבר כי בן הזוג רשאי, במסגרת החלטתו אם לרשום את פסק הדין, לקבוע מהן ההוראות המהותיות שיחולו על זכויות הפנסיה של הצדדים. לטעמי, יש לקרוא את המושג 'רשות' בהקשרו של סעיף 29(ב)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 לחוק, הקובלע כי רישום פסק הדין אינו חובה שכן בני הזוג יכולים להחליט, בהסכמה, לסתות
 2 מהוראותיו המוחותיות של החוק לחלוקת حصכון פנסיוני וליותר על המנגנון הקבוע בו.
 3 יוער, כי המשיבה סבורה שיש לפרש את הוראות סעיף 29, לפיו הוראות החוק לחלוקת حصכון
 4 פנסיוני אין ניתנות להתניתה, כחל על החוסך והגוף המשלים בלבד – דהיינו, החוסך והגוף
 5 המשלים אינם יכולים למנוע את רישום פסק הדין והפעלת החוק לחלוקת حصכון פנסיוני,
 6 אולם בן הזוג של החוסך יכול לבחור שלא להיזקק לחוק כלו. אני רואה הצדקה לחלוקת
 7 מעין זו. כאמור, אני רואה הגיון בטענה כי המחוקק בחר ליתןידי בן הזוג באופן בלעדי את
 8 הכוח לבחור האם להפעיל את החוק אם לאו, על הזכויות המוחותיות שבו.
 9 מכאן, כי דין טענתה של המשיבה – לפיו החסדר בחוק הינו הסדר רשות שנייה לא להיזקק
 10 לו – להידחות.

11 על כן, יש לקבוע כי הוראותיו המוחותיות של החוק לחלוקת حصכון פנסיוני הין הוראות
 12 מחייבות, ובית המשפט אין יכול לסתות מהן ללא הסכמתו שני בני הזוג.
 13 לאור מסקנה זו, יש להחיל בעניינו של המערער את הוראות החוק לחלוקת حصכון פנסיוני,
 14 לפיון היה ויצא לפנסיה מוקדמות מיסיבות בריאותיות – המשיבה לא תהיה זכאית לחלק
 15 מהפנסיה התקציבית לה הוא זכאי.
 16

תחולת רטורואקטיבית

17 בבית המשפט כאמור, כי מאחר זכאותה של המשיבה למחצית מזכויות הפנסיה של המערער
 18 נקבעה בפסק הדין מיום 12.11.5, עוד טרם נחקק החוק לחלוקת حصכון פנסיוני, או כי החוק
 19 החדש אינו יכול לשולב באופן רטורואקטיבי את זכויותיה של המשיבה. דעתך אחרת לאור
 20 הוראות החוק לחלוקת حصכון פנסיוני.
 21 אכן, בכלל, "נקודות המוצאת בשיטתנו המשפטית היא כי החוק חל מכאן ולהבא ולא למפרע
 22 (רטורואקטיבית). זהה החזקה הפרשנית כנגד תחולת למפרע (חזקת אי הרטראנספקטיביות
 23 של החקיקה)... היא גועדת להגשים צדק, שלטון חוק, הכוונת התנהגות, וDAOOT ויציבות"
 24 (רעים 00/7028 א.ב.י. א.ניהול קרנות נאמנות (1978) בעמ' נ' אלסינט בעמ' עמ' 15 (פרסם
 25 בנבו) (14.12.06)).
 26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

עם זאת, ניתן וחוקים תהא תחולת למפרע, כאשר לעיתים הדבר יהיה קבוע במפורש בחוק ולייתים ניתן להסיק זאת באמצעות כללי הפרשנות, ובחינת המטרה אותה בא החוק להגשים (שם).

בעניינו, קבוע סעיף 30 לחוק לחלוקת חסכו פנסיוני כי, כלל - "תחילתו של חוק זה ישנה חודשים מיום פרסום (בסעיף זה – יום התחילה), והוא יכול גם לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום התחילה", למעט חריגים שאינם חלים בעניינו. אשר להוראותיו הפרוצדורליות של החוק לחלוקת חסכו פנסיוני - המסדרות את העברת קצבת הפנסיה לידי בן הזוג ישירות מקופת הפנסיה - נקבעה לחוק תחולת רטראקטיבית מפורשת, לפיו הוא יכול גם לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום התחילה; בהתאם לעיקרו זה, גם בני זוג אשר ההליכים ביניהם הסתיימו בטרם החולח החוק לחלוקת חסכו פנסיוני יכולים לפנות לרשותו את פסק הדין בעניינים בקופות הפנסיה. הוראה זו אמנים אינה יכולה להשולב ביחס להוראותיו המהוות של החוק לחלוקת חסכו פנסיוני, שכן אין מחלוקת בין הצדדים כי לו היה החלטך ביניהם מסתויים טרם כניסהו של החוק לתוקף לא היה ניתן עוד לשנות מהקביעות שבו והמשיבה הייתה זכאיות לחלק בפנסיה המוקדמות של המערע, אף אם הפרישה המוקדמות הייתה מטעמי בריאות. עם זאת, תחולת מರחיב זה יש בה כדי להשליך על הוראותיו המהוות של החוק לחלוקת חסכו פנסיוני, ולהביא למסקנה כי כוונת המחוקק הייתה להחיל את החוק גם על בני זוג אשר ההליכים בעניינים היו תלויים ועומדים בעת כניסהו של החוק לתוקף. מסקנה זו עולה גם מתכלית החוק לחלוקת חסכו פנסיוני כפי שנקבעה בסעיף 1, שהיא "ליקוט הסדרים בעניין חלוקה של חיסכון פנסיוני בין חולוקת חסכו פנסיוני", וזהו לשעבר כפי שנקבעה בפסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני" (סעיף 1 לחוק חולוקת חסכו פנסוני); דהיינו, המועד הקבוע לתחולת החוק טמון בשאלת האם ניתן פסק דין אם לאו, ולחוק תהיה תחולת בכל מקרה בו עניינים של הצדדים עודנו תלוי ועומדים.

19. בית המשפט קמא קבוע כי האמור אינו נכון בעניינו, שכן עניינים של הצדדים, למעשה, הוכרעו בפסק דין הראשון, וכל אשר נותר הינו הכרעה במנגנון הפרוצדורלי של החלקה. לטעמי, השתלשלות ההליכים מלמדת, כי לא ניתן לומר כך. בפסק דין הראשון של בית המשפט, מיום

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 5.11.12, נקבע כי יתבצע איזון משבאים בין הצדדים וכי איזון זה יתבצע במועד גמילת
 2 הוצאות הפנסיות מבלתי להתייחס באופן ספציפי לשאלת הפנסיה המוקדמות. על פסק דין
 3 זה ערערה המשיבה (עמ"ש 13-01-2016); הערעור עסק בעיקרו בנושאים אחרים, אולם בין
 4 היתר, עתירה המערעתה שם שיקבע כי היא זכאית לחלק מהפנסיה של המערער גם אם יצא
 5 לפנסיה מוקדמות (סעיף 28(ח) לערעור). בסופה של יום הסכימו הצדדים כי "הערעור יזחה
 6 בכל הסוגיות למעט בנושא של קביעת המנגנון לחישוב חלקה של המערעת בפנסיה של
 7 המשיב...". מכאן - עצם איזון הנכסים בין המשיבה למערער נקבע ביום 5.11.12, אולם טיבה
 8 של זכות המשיבה בפנסיה של המערער לא הוברה, וענין זה החזר לדין בבית המשפט
 9 קמא. על כן, לאחר והיקף חלקה של המשיבה בפנסיה של המערער בכלל, וזכה להפנסיה
 10 מוקדמות בפרט, לא נקבעה בעת כניסתו של החוק לחלוקת حصון פנסיוני לתקוף - לא ניתן
 11 לקבל את עמדת בית המשפט קמא, כי המذור בחלוקת החוק על זכות שכבר הייתה קיימת.
 12 על כן, על עניינים של הצדדים החלוקת حصון פנסיוני, דומה לביל מקרה אחר בו
 13 מדובר היה בתיק תליי ועובד במועד חלותו של החוק.

טענות נוספות

14 טענה נוספת של המערער הייתה, כי החלטת בית המשפט לפיה המשיבה תהא זכאית לפנסיה
 15 לפאי משכו רתו בעת הפרישה, ולא משכו רתו בעת הפירוד, וכן ההחלטה כי המשיבה תהא
 16 זכאית לפירות שייצברו בגין חלקה בכיספים שהצטברו בביטחון המנהלים - מהוות חריגה
 17 מוסמכות שנייתה לבית המשפט קמא. לעומת זאת, בהחלטה בעמ"ש 13-01-2016 הוסמך בית
 18 המשפט קמא לשנות מפסק הדין רק בכל הנוגע למנגנון החישוב הטכני של חלקה של המשיבה
 19 בפנסיה, ולא בכל הנוגע לזכויות מהותיות.
 20 עיקר ערעורו של המערער נוגע לטענה בדבר אי זכאותה של המשיבה לזכויות הפנסיה
 21 המוקדמות בשל הוראות החוק לחלוקת حصון פנסיוני; דהיינו, עיקר ערעורו של המערער
 22 מtabסס על הטענה כי הייתה על בית המשפט קמא לשנות באופן מהותי את זכויות הפנסיה של
 23 המשיבה, ולבתו כי אינה זכאית לפנסיה המוקדמות. המערער אינו יכול בחוק אחד של
 24 ערעורו לבקש שינויים מהותיים בזכויות המשיבה ובחולק אחר של הערעור לטען כי אין לבצע
 25 כל שינויים מהותיים בזכויות הפנסיה של הצדדים. עוד אוסף, כי כפי שפירוטי לעיל, לטעמי
 26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 בטענה זו אין ממש גם לוגפה, שכן הדין לא חוזר לבית המשפט קמא לצורך תחשב טכני
 2 בלבד.

3 עוד טוען המערער, כי החלטות האמורות אף אין עלות בקנה אחד עם הוראות סעיף 3.
 4 לחוק לחלוקת חסכו פנסיוני, הקובלן כדלהלן:

5 "בן זוג לשעבר שניתן לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני ומתקיים לגבי פסק הדין
 6 התנאים כאמור להלן, לפי העניין, רשאי להגיש לגוף המשלים בקשה לרשות ברישומו את
 7 פרטי פסק הדין:

8 (1) לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת זכויות, ולגבי פסק דין
 9 לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת כספים של החוסך גמלאי –

10 (א) אם החיסכון הפנסיוני הוא באמצעות קופת גמל לऋבה או באמצעות
 11 צבירת זכויות לפי הסדר פנסיה התקציבית – נקבע בפסק הדין כי התקופה המשותפת
 12 מסתויימת לא יותר ממועד הפירוד, וכן כי קצבת הפרישה תחולק בין החוסך ובין בן זוגו
 13 לשעבר באופן שהשיעור להעברה יהיה שיורם קבוע מסך קצבת הפרישה שהיתה משולמת
 14 לחוסך אילולא ההעברה האמורה והשיעור האינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף;
 15 (...)

16 (2) לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת כספים של החוסך שאינו
 17 גמלאי – נקבע בפסק הדין כי היתרה הצבורה של החוסך תחולק בין החוסך ובין בן זוגו
 18 לשעבר באופן שהשיעור להעברה לא יעלה על מחצית מסך יתרתו הצבורה במועד הפירוד
 19 המוחשבת לפי סעיף 6(ב), והוא אחיד למרכבי התגמולים והפיצויים ביתרת הצבורה".
 20

21 טענה אחת של המערער להתבסס על סעיף זה הינה, כי בעוד שסעיף 3 לחוק לחלוקת חסכו
 22 פנסיוני מבHIR כי לא ניתן להעביר לבן הזוג לשעבר של החוסך יותר ממחצית משיעור הקצבה,
 23 בית המשפט קמא קבע כי המשיבה תהא וכאיות ל - 50% מהכספיים שהצטברו בביטחון
 24 המנהלים של המערער "בתוספת הפרירות שנצברו ויצטברו בגין חלקה" (סעיף 20 לפסק הדין
 25 של בית המשפט קמא), דהיינו יותר מ-50%. בטענה זו אין ממש, שכן באותה מידת השכסיים
 26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

עמ"ש 15-11-46860

- 1 להם זכאיות המשיבה יצברו פירות, כך הכספיים שייתנו בידי המערער יצברו פירות, ולכנן
 2 חלקו לו זכאיות המשיבה יותר ממחצית בלבד מהכספיים המשותפים.
- 3 הטענה הננסת של המערער הינה שהקביעה לפיה הקצתה לה זכיה המערערת תtabסס על
 4 קצתת הפרישה של המערער גם אם זו תtabסס על משכורת גבוהה יותר מזו שהשתכר בשנת
 5 2009, מועד הקרע, חורגת מהוראת סעיף 3 לפיה "התקופה המשותפת מסתימת לא יאוחר
 6 ממועד הפירוד" בכך שהיא מוניקה למשיבה זכויות לממועד עתידי. 'התקופה המשותפת', כפי
 7 שוגדייר אותה סעיף 2 לחוק לחלוקת חסכו פנסיוני, הינה התקופה לביה נקבע כי "נוצר"
 8 במלכה **חיסכון פנסיוני המשותף לחוסך ולבן זוגו לשעבר**". סעיף 3 בא לקבוע, כי תקופה זו
 9 בה החיסכון הפנסיוני אותו צוברים בני הזוג הינו משותף לשניהם - אינה יכולה להסתיים
 10 מאוחר יותר ממועד הפירוד בין בני הזוג. לא ניתן לקבע, לשם הדוגמא, כי על אף שבני הזוג
 11 נפרדו לאחר 17 שנים משותפות, החיסכון הפנסיוני המשותף יהיה של 19 שנים. הסעיף לא בא
 12 לידי דבר באשר לגובה המשכורת עליה תtabסס הקצתה לה תהא זכאיות בת הזוג של החוסך,
 13 ועל כן הוא אינו נוגד את קביעת בית המשפט קמא לפיה הקצתה לה תהא זכאיות המשיבה
 14 תtabסס על גובה קצתת המערער, גם אם זו תהא ביחס למשכורת גבוהה מזו שהרוויה המערער
 15 בעת הפירוד.
- 16 עוד טועה המערער, כי פסק הדין אינו מקנה סעד ממש למשיבה שכן אם יצא המערער לפנסיה
 17 מוקדם, הסכום יועבר לו ישירות, והמשיבה לא תוכל לקבל את זכיותה באמצעות
 18 ההוצאה לפועל. לא ברור לי מדוע סבור המערער כי במידה ופסק הדין לא ירש והסכומים
 19 יועברו ישירות לידי, לא תוכל המשיבה לגבוט את המגעה לה באמצעות ההוצאה לפועל;
 20 משכך, אף בתמיהתו של המערער אין ממש.
- 21 סוף דבר, לו דעתך נשמעת, דין העורר להתקבל בחלוקת. יש לקבע, כי המשיבה לא תהא
 22 זכאית חלק מkeitת הפרישה שתחולם לumarען מקרן הפנסיה המקיפה מkapת הותיקה,
 23 במידה וקצתה זו תשולם לumarען בגין פרישה מוקדמות מעת מצב בריאותי. במקרה דברים
 24 זה, זכאותה של המשיבה לחלק מkeitת הפרישה תחול רק מיום הגיעו של המערער לגיל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה דברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- 1 הפרישה הסטוטורית. יתר הוראותיו של פסק דין של בית המשפט כמו לא יכול כל שינוי
2 והערעור נדחה.
3 משחיק מהערעור התקבל וחלקו נדחה ובהתאם החוק חוק חדש, אמליך לחבריו שלא חייב
4 בחוצאות.

5

שרה דברת, שופטת,
ס. נסיה

9

- 10 **השופט א. וגנו:**
11 בשאלת הפרשנות המרכזית, שבה עסקת חוות דעתה המפורשת והמנומקota של חברתי, כב'
12 האב"ד, אני מוצא עצמי חולק על דעתה.
13
14 חברתי הגיעו למסקנה, כי הוראותיו המהותיות של החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני הינן
15 הוראות מחייבות, שאין ניתן לסתות מהן ללא הסכמת שני בני הזוג. לשם לב פרשנות
16 הנ提נת לסעיף 14(ב)(2), כהוראה מוחותית, השוללת זכותם בן הזוג לשערם בסכומי חיסכון
17 פנסיוני המגיעים לחושך בשל פרישה מוקדם מסיבות בריאותיות, קבעה חברתי, כי אין
18 המשיבה זכאי לחלק מהപנסיה התקציבית של המערע נסיבות כאלה (סעיף 17 חוות
19 הדעת). לשיטה זו - שלילת הזכאות, ובשותה מהדין שנגה עד לחקיקת החוק, מתחייבת, בין
20 שפסק הדין לחלוקת החיסכון הפנסיוני נרשם לפי סעיף 4 של החוק, ובין אם לאו.
21
22 הנימוקים שהובילו את כב' האב"ד למסקנה זו הם נכוןים, ולמען האמתות - אף משכנעים. בין
23 השאר, הצביעה חברתי הנכבד על כך, שכוננות החוק, כמשמעות מדברי ההסבר להצעת
24 החוק, הייתה, ככל הנראה, לחולל שינוי מוחותי בדין שנהג, ולפי, מכוח ההלכה הפסוקה, בן
25 זוג שעבור זכאי היה לחלק בקבצתה פנסיה מוקדם, בין אם גמלה הזכאות שלו על רקע מצב
26 בריאותי, בין אם לאו, והכוונה הייתה לשלול הזכאות במקורה של פרישה מוקדם מסיבה
27 בריאותית. זאת - מתוך התפיסה, שבמקרה כזה, הפנסיה המוקדמת היא תחליף לשכר
28 העבודה שהייתה משלטם עד גיל הפרישה, שכר שמתוכו, וכשלעצמם, לא הייתה קמה זכות
29 כלשהי לבן הזוג לשערם.
30
31 עוד הצביעה חברתי על כך, שאם לא תתפרש הוראות סעיף 14(ב)(2) כהוראה קוגנית וככזו
32 המצדירה את הזכות המוחותית של בן הזוג לשערם (למעט באמם בני הזוג מסכימים על הסדר
33 כולל שמחוץ לדרכי החוק, לפי סעיף 29(ב)), התוצאה תהיה, שבידי בן הזוג לשערם תופק
34 ההכרעה ביחס להיקף זכותו. אם יבחר לרשום את פסק הדין, ויחולו הסדרים שמכוח החוק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

- 1 - לא יזכה לכسط פנסיה מוקדמת מסיבות בריאות. אם ימנע מרישום הפסק - יכול ויינה
 2 מזוכאות חלק מסויפים אלה. חברתי, ובצדק, מצביעה על הקושי שבכך.

3 ברם, אף שאין לכך, שאפשר שכונת החוקה הייתה להסדיר את הזכות המהוותית באורה
 4 קוגנטיבי, ולמרות התמייה בכך שהאכשניה שנבחרה היא בדבר חקיקה, שיערו ותכליתו
 5 יצירת הסדרי יישום ואכיפה נוחים לחלוקת חיסכון פנסיוני מכוח פסק דין, דעתו היא, שלא
 6 זו התוצאה שהושגה, בסופו של יומם, וכי פרשנותו, וכן פשט לשונו של החוק, כפי נסתור היום,
 7 אינם אפשריים מסקנה מעין זו.

8 לטעמי, כדי להשיג תוצאה זו, שאלה הגעה חברתי, ולהלום את כוונת החוקה, כפי ראייתה
 9 אותה, יש לשנות את החקיקה, כפי ניסוחה הנוכחי. אני רואה דרך פרשנית להגיע לכך. אבל
 10 להلن את עמדתי.

11 החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו מייד על עצמו, כאמור בסעיף 1, כי מטרתו
 12 לקבוע "הסדרים בעניין חלוקה של חיסכון פנסיוני בין חוץ ובין בן זוגו לשעבר כפי שנקבעה
 13 בפסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות גוף משפט". מטרה זו אוצלת על כל ההוראות
 14 הפרטניות שבהמשך, וממנה אנו למדים, שתכלית ההחלטה היא לשים את פסק הדין
 15 שניית בין בני הזוג, ומן הסתם, הוראותיו המהוותיות יתאמו את הדין וההלה הפסודה
 16 לנדון, ולהביא לביצועו ולאכיפתו הייעלים של פסק אשר כזה, כל אימת שהחיסכון הפנסוני
 17 מועבר באמצעות "גוף משפט". אני מסכים, לפיכך, עם קביעתה של כב' השופטת קמא,
 18 בפסקה 15 של פסק הדין נשוא העරעור, כי אין לראות בחוק החדש כמשנה מהוראות הדין
 19 וההלה הפסודה ביחס למשטר אייזון המשאים בין בני זוג, ולרבות ביחס לזכויות פנסיה
 20 בעת פרישה מוקדמת, וכי, לדברי במ"ש קמא: "החוק נועד בעיקר לדבר להקל על מימוש
 21 הזכות ולא לעצב מחדש את היקף הזכות".

22 עוד סבור אני, כי לשונו הבורורה של סעיף 3 של החוק, מיחזת את הזכות להחליט באם יוגש
 23 פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני לרישום אצל הגוף המשלם, לבן הזוג לשעבר ולן בלבד. אם
 24 בחר בחר בן, והגוף המשלם רשם ברישומו הערת, לפי סעיף 4(א), אז, לצד היתרונות
 25 והקלות באכיפת הפסק וביישומו, הנצחות לבן הזוג לשעבר מוחלט החוק והסדריו על
 26 חלוקת החיסכון הפנסיוני, הוא מוכפף למכלול הוראותיו במקשה אחת. בכלל זה, ולטעמי -
 27 רק אם בחר בן הזוג לשעבר באופציה של הגשת בקשה לרישום הפסק אצל הגוף המשלם -
 28 אז, אכן, נמנעת ממנו היתרונות להיפרע במישרין מהגוף המשלם, כל סכום העשי להגעה לו,
 29 מכוח הפסק והדין המהוותי שעליו הוא נסמך, ככל שעילת התשלומים היא פרישה בשל מצב
 30 בראיות לconi, וזאת בהתאם למוגבלות של סעיף 14(ב). הגייעה אינה מהזכות המהוותית, כי
 31

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיה

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

אם, אך ורק, מאפשרות יישומה באמצעות הגוף הממשל. ודוק - סעיף 14(ב)(2), המתייחס לפירישה מוקדמת של גמאל מעובדה בשל מצב בריאותו לקוי, בהסדר פנסיה תקציבית, כפי עניינים של הצדדים דכו, קבוע, כי הסכם, שאלאן בן היה מגיע לבן הזוג לשעבר, "לא יועבר". צמד המילוטים "לא יועבר" צריך להתרשם כפשוטו - הגוף הממשל לא יعبر, פיסית, את הכספיים לבן הזוג לשעבר, ומן הסTEM - יעירים לחושך הזובי להם. החסם בפני העברת כספים בעין למנין דוחוא, אינה זהה לעיגון שליליה מהותית של הזכאות לכיספים אלה. בן הזוג לשעבר אינו נהנה ממנגנון ההעברה הישיר, שבו הגוף הממשל הופך לבעל דבריו ולמי שאמון על התשלומים, ללא זיקה לרצונו ולפעולותיו של החושך, אולם, ככל שזוכאו מהותית, לכיספים או לחלקם, קיימת ומעוגנת בפסק דין תקף - אין הוא מנעו מלבגות המגע לו באמצעותים אחרים שהדין מעמיד לרשותו, ושאים נשוא הנסיבות בחוק שבו עוסkn.

11

לטעמי, משמעותו של סעיף "איסור התניה" - סעיף 29(א) של החוק, היא בכך, שבין הזוג כפופים להוראות החוק, כקשה אחת, ללא אפשרות להחריג הימנו הוראה זו או אחרת, ואולם, עצם החלתו של החוק עליהם, ועל יישום הפסק שנינת בעניינים, מותנית, כאמור לעיל, בכך, שבן הזוג לשעבר בחר באוותה "בחירה אסטרטגית", על יתרוניותה ועל מגבלותיה, כגון זו בסעיף 14(ב), והחליט לחשיך בקשה ל:rightos פסק הדין אצל הגוף הממשל. בבחירה, כאמור, נתונה לשיקלו הווא, ומשמעותה, כמובן, תלוי בכך שהתקיימו באותו פסק דין התנאים המפורטים בסעיף 3 של החוק.

19

אחר הדברים אלה, עינתי בחוות דעתו של חברי, השופט י. עדן, אשר צירף דעתו זו של כב' האב"ד, והוסיף נימוקים שלו. מודעת שלי - לא שנייני, אף למקרה עמדתו הסודורה והבחירה של חברי, ואטיים, כי אין בידי לקבל את הפטרונו הפרשני שחברי מציע להסביר את השימוש שנעשה בסעיף 14(ב)(2) בנסיבות, הטכני לחלוטין, על פניו, שלפיו החישוכן הפנסיוני "לא יועבר" במקרה של פרישה מוקדמת בריאוותה. חברי גורס, שלו ההוראה הייתה מיועדת אך לנוף הממשלה, היה נעשה שימוש בתיבה "לא יعبر". אתקשה לקבל, שניתוח "טכני" זה, והדקות הלשונית דן, מוגלים את הבדיקה בין שניינו דין מהותי וקביעת זכויות קוגנטית ביחס לבני הזוג המתגרשים, לבן ההוראה טכנית והסדרתית גראדי.

28

להבנתי - טעמי יצירת ההסדר החוק הקוגנטי שבחוק, לצד האפשרות להכיר בהסדר חלופי מוסכם, אף שאינו תואם את הוראותיו של החוק, ובבד שחלוקת הכספיים אינה נעשית באמצעות הגוף ממשם, לא נועדה לנסות ולើיצר משטר איזון זכויות מהותי חדש או שונה, כי אם למנוע הכבד בלתי מידית ומסרבת על הגוף הממשל, ככל שנאלצים היו לרשום לפניהם ולישם הסדרים פרטניים רבים ושונים ולפעול על פיהם בכל מקרה נתון באופן נקודתי. המחוקק חף, לעמדתי, לאפשר לגופים המשלימים להתמודד עם יישום ההוראות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

עמ"ש 15-11-46860

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 היוצרות ממשק ישיר בינם לבין בן הזוג לשעבר, באופן שייהי סדור ונוח ככל הניתן, ולעגן
 2 דפוס, אפיו "שבלוני" ו"נושחותי" ליישום חובת העברה הישירה שהחוק כופה על גופים
 3 אלה. מובן, שביקורתו של שובלנות או נושחות, נעשית בהתאם למזה שנטפס כנורמה
 4 מהותית רצiosa וראוייה, עניינית נסח החוק, ומהרצינוניות שפורטו בהצעת החוק, וכפי שחברי
 5 הציגו. עדין - אין בכך כדי ליצור נורמה מהותית מחייבת ומשנת דין נהוג, במישור הרחב
 6 יותר של הסדרי איזון הזכויות והמשאים של בני זוג שדריכיהם נפרדו.

7
 8 לו תישמע דעתך, נורה, לפיכך, על דחיתת הערעור בנקודה זו, ונקיים את פסיקתו של בימ"ש
 9 כאמור, ולפיה, המשיבה תהיה זכאית לחלק מקצבת הפרישה של המערער, בין אם יפרוש בגין
 10 הפרישה הסטטוטורי, ובין אם קודם לכך. ככל שהמשיבה תבחר להגיש בקשה לרישום פסק
 11 הדין כאמור, לא תהיה זכאית להערת כספי פנסיה של המערער, בתறחיש של פרישה מוקדמת
 12 מטעמי בריאות, מאות הגורם המשלים הרלוונטי.

13
 14 ביתר העניינים שנדונו בפנינו, אני מסכים עם האמור בפסק דין של כב' האב"ד, לרבות
 15 בשאלת התחוללה הרוטראקטיבית וביחס למשמעות הקובעת לצורך החישובים.

16
 17 עוד מסכים אני, כי, בין שנחיליט כדעת האב"ד, בסופו של יום, ובין אם תואמץ עמדתי בשאלת
 18 הligeה דלעיל, שלא נחייב מי מהצדדים בהוצאות בערכאתנו.

19

20

26 אריאל וגנו, שופט

27

28

29

השופט י. עדן :

30 1. דעתי כדעת כב' ס. הנשיא השופטת ש. ذברת, אני מסכים לנימוקיה ולמסקנתה ואוסיף את
 31 הדברים הבאים.

32 33 המחלוקת הינה בשאלת הפרשנית הרחבה של החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו,
 34 התשע"ד – 2014 (חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני), ולא אך בפרשנות סעיף 14(ב)(2) לו.
 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 שאלות הקובונטיות, פרוצדורה או מהות והتوزאה האופרטיבית של אי ביצוע רישום פסק דין על פי
 2 סעיף 3 לחוק חלוקת חיסכון פנסיוני, משלכות על כלל הוראות החוק וירושמו, ובתווך לכך גם על
 3 פרשנות סעיף 14(ב)(2) העוסק בשאלת פרישה מעובדה בשל מצב בריאותי לקוי, בהסדר פנסיה
 4 תקציבית.

5 מטרת החוק כפי שהוגדרה בסעיף 1 לו איננה הבסיס היחיד לפרשנות הוראותיו, הוראות סעיפי החוק
 6 ומטעו צרכות לקבל את המשקל המרכזי, וסעיף המטרת מקומו במצב דברים בו קיימות
 7 פרשניות אפשריות שונות.

8 2. סעיף 28 לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני קובע:

9 11 "אין בהוראות חוק זה וכן בהוראות פרק ה' כי שוחלו בהסכム המאמץ
 12 את חוק הכללות כדי לגורע מההוראות כל דין לעניין הלוואה בין זוג של
 13 תשלוםים בשל פרישה מעובדה אשר לא נקבעו לגבים הוראות זוג של
 14 פרקים ג', ד' או ה', לרבות התשלומים כאמור בשל פרישה מעובדה
 15 המומונים בידי המassic".
 16

17 מהלאו האמור בסעיף 28 לומדים על ההן. סעיף 28 קובע כי אין בהוראות חוק זה כדי לגורע מההוראות
 18 כל דין לעניין חלוקה בין בני זוג של תשלוםים בשל פרישה מעובודה, ואולם, הוראה כללית זו מסובגת
 19 בסיפה לסייע, אשר קובע כי הרישה חלה ביחס לתשלומים בשל פרישה מעובדה אשר לא נקבעו לגבים
 20 הוראות לפי פרקים ג', ד' או ה'. דהיינו, בהוראות פרקים ג', ד' או ה' ביחס לתשלומים בשל פרישה
 21 מעובדה, יש כדי לגורע מההוראות כל דין לעניין חלוקה בין בני זוג של תשלוםים בשל פרישה מעובדה.
 22 הוראות פרקים אלו גוברות על הוראת כל דין, מהותי או פרוצדורלי.

23 24 משפטתת המשפט לכל הוראות סעיף 29 לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני הקובעת איסור התניה על ההוראות
 25 החוק, אלא אם הסכימו על כך בני הזוג (שני בני הזוג במסמיע), הרי שהמסקנה הברורה הינה שהחוק
 26 לחלוקת חיסכון פנסיוני קובע הסדרים מהותיים בלתי ניתנים להtanיה על ידי אף אחד מהצדדים,
 27 למעט מקום בו קיימת הסכמה של שניהם.

28 3. סעיף 3 לחוק נקבע כי בן הזוג לשעבר אשר ניתן לגביו פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני רשי
 29 להגיש בקשה לגוף המשלים לרשותם ברישומו את פסק הדין. כפועל יוצא מכך חלות ההוראות
 30 המחייבות העברת התשלומים ע"י הגוף המשלים ישירות אל בן הזוג לשעבר, כאמור בחוק.

31 33 העובדה שהחוק בחר להשמש במונח "רשי" אין משמעותה כי קיימות דרך אחרת לגביית החלק
 32 בחיסכון הפנסיוני לו זכאי בן הזוג לשעבר. כך גם מי שניתן הזכות כל פסק דין כספי "רשי"
 33 לנוקוט בהליך שנקבע דין למימושו של אותו פסק דין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 החלופה אשר הותיר החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, להעברת תשלום ישירות מהגוף המשלם, הינה
 2 האפשרות להסכמה של שני בני הזוג עלחלוקת החיסכון הפנסיוני שלא בהתאם לחוק זה, וזאת כאמור
 3 בסעיף 29(ב).

4 אף אחד משני בני הזוג אינו יכול על דעת עצמו להתנות על הוראות החוק. לא מהותיות ולא
 5 הפרוצדוראליות. סעיף 29(א) לחוק קובע מפורשות איסור התנניה על הוראותיו ואינו מסיג את
 6 הקוגנטיות להוראה מסוימת אלא מתייחס לכל ההוראות.

7 האפשרות היחידה להתנות על הוראות החוק נקבעה בסעיף 29(ב) – בהסכמה. נדרשת הסכמה
 8 משותפת של שני בני הזוג. משמעות הסכמה שכזו הינה כי "...חלוקת כאמור לא תיעשה באמצעות
 9 גוף משלם ולא יחולו לגבי ההוראות לפי חוק זה".

10 4. הוראת סעיף 14(א) לחוק הקובעת העברת חלק מקצת הפרישה של גמלאי לבן הזוג לשעבר,
 11 מצויה בפרק ד' לחוק, אשר על פי סעיף 28 לחוק, גובר על ההוראות כל דין ביחס לחלוקת חיסכון פנסיוני
 12 בין בני זוג.

13 הוראת סעיף 14(א) לחוק חלה כאשר נרשמה הערה לפי סעיף 4, והמחלוקת הפרשנית קשורה
 14 למושמעות האופרטיבית של אי רישום הערה.

15 משבחר בן הזוג לשעבר שלא לנוקוט בפרוצדורות הרישום אצל הגוף המשלם, אשר משמעויה כי הגוף
 16 המשלים יעביר אליו ישירות את חלקו בחיסכון הפנסיוני, כמה השאלה האם קיימות לו האפשרות
 17 לגבות את חלקו בחיסכון הפנסיוני באופן אחר, במסגרת הליכי הוצאה לפועל, או שמא לא נותרה אפשרות
 18 זו לגביית סכום זה אשר נפסק בפסק דין.

19 פרשנות ההוראות המפורשות לעיל, מביאה למסקנה בדבר שלילת אפשרות לגביית החלק
 20 בחיסכון הפנסיוני אשר נפסק לטובת בן הזוג לשעבר בהליך הוצאה לפועל. זאת לאור הקוגנטיות המפורשת
 21 לעיל, לאור מטרת החוק המוגדרת בסעיף 1 לו, ולאור בכך שאין לאפשר מצב בו בחרית דרך המימוש
 22 של פסק דין תאפשר שינוי מהותי של הזכויות שנקבעו בו.

23 ההוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני כוללות פירוט של מועדים לתשלומים, אופן חישוב, וההוראות
 24 רבות שאין אף טכניות, אלא קיימות להן משמעויות ספויות, ומובן כי שלילת כל ההוראות הללו,
 25 והליך גביה אחר לחלוטין, יביאו לתוצאה כספית שונה. זאת לא רק ביחס לסעיף 14(ב)(2) לחוק, אלא
 26 גם ביחס לשורת ההוראות המתייחסות לתשלומים אשר מעביר הגוף המשלם לבן הזוג לשעבר.

27 החושך של החיסכון הפנסיוני אשר ניתן כנגדו פסק דין לחלוקת החיסכון אינו רשאי להתנגד לביצוע
 28 רישום של פסק הדין אצל הגוף המשלם וההעברת התשלומים ישירות מהגוף המשלם, ומנגד בן הזוג
 29 לשעבר אינו רשאי לנוקוט בהחלט אחר של ביצוע פסק הדין ביחס לחלוקת חיסכון פנסיוני.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברות - אב"ד, ס. נשיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 פרשנות אחרת להוראות החוק משמעותה כי בכל מקרה בו יינתן פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני,
 2 יהיה על בן הזוג לשער לערוך חישוב אריתמטי של תוצאה ביצוע פסק הדין בדרך הקבועה בחוק
 3 לחלוקת חיסכון פנסיוני, אל מול תוצאה ביצוע פסק הדין בהליך הוצאה לפועל, ומובן כי ההחלטה תהא
 4 באותו הילך אשר יוכל להניב תוצאה כספית גבוהה יותר, ומכאן, נמצאו בחוסר ידיעה מיהי תוצאה
 5 הכספית האופרטיבית של פסק הדין, שכן תלותה היא בדרך בה ינקוט בן הזוג לשער.

6 מכך דברים בו תוצאה פסק הדין תלותה בזוכה, אינה בבחינת פרשנות אפשרית של הוראות החוק.
 7

8 5. מכאן להוראת סעיף 14(ב)(2) המצואה במלחוקת, אשר על פיה כאשר מדובר בחיסכון פנסיוני
 9 באמצעות צבירה זכויות לפי הסדר פנסיה תקציבית, במקרה שבו הפרישה מהעבודה הייתה בשל מצב
 10 רפואיuki, "לא יועבר" לבן הזוג לשער החלק מהחיסכון הפנסיוני, אלא לאחר הגיע החוסך לגיל
 11 פרישת חובה (ס"ק 14(ב)(2)(א)) או גיל כאמור בס"א 14(ב)(2)(ב) המתייחס לגיל שונה על פי הסדר
 12 החיסכון.

13 הוראה זו אינה אך קוגנטיבית, אלא שאף קובעת היא הוראות מהותיות ביחס לחלוקת בין בני זוג של
 14 תשלוםיהם בגין פרישה מעובודה. אין מדובר בחוראה פרודוראלית, ופסק הדין אינו יכול להיות בנגדו
 15 לה.

16 התוצאה השונה אשר הייתה מתאפשרת אילו נותרה אפשרות לגבות מהchosך את פסק דין בהילך אחר,
 17 באה לידי ביטוי ממשמעותי בסיבות סעיף 14(ב)(2) לחוק כאשר הפרישה הינה בשל מצב בריאותuki.
 18 מדובר בהפרש ממשמעותי אשר יכול היה לנבוע מהילך אחר בו היה נקט בן הזוג לשער, ונוצר
 19 היה מצב בו כאשר גם לאחר ניתנת פסק דין, נותרות שתי אפשרויות, והsekoms אשר יכול לקבל בן הזוג
 20 לשער ישתנה באופן ממשמעותי בהתאם להילך בו ינקוט. נקיטת הילך של רישום פסק דין אצל הגוף
 21 המשלים אינה אפשרות לקבל חלק מהקצבה האמורה, ומנגד, אי ביצוע הרישום יכול היה לאפשר
 22 זאת. איני מוצא כי תוצאה שכזו יכולה להיות בבחינת פרשנות סבירה של החוק.

23 6. ביחס למונח "לא יועבר", הגיעת כב' השופט. ואגו יש לפרשו כפשווטו, במובן זה שהגוף
 24 המשלים לא עבר את הכספיים, ומכאן שאין בכך כדי שלילה מהותית של הזכאות להם. פרשנותי
 25 לצמד המילים האמור כפשווטו, שונה.

26 "לא יועבר" הינו ביטוי אשר כפשווטו אינו מתייחס אך לגוף המשלים. אילו היה מדובר אך בחוראה
 27 נקודתית אל הגוף המשלים על כי לא עבר הוא את הכספיים לבן הזוג לשער, הרי שהביטוי אשר היה
 28 על המחוקק לעשות בו שימוש הינו "לא יועבר".
 29

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נסיה

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 ואולם, סעיף 14(ב)(2) עושה שימוש בביטוי "לא יועבר", שזהו ביטוי כללי לאיסור העברה. זהה קביעה
 2 כללית על כי הסכם האמור "לא יועבר". לא בהליך אשר תחילתו ברישום הערה, כאמור בחוק, ולא
 3 בכל הליך אחר.

4 בדו"ח הוועדה לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו (2010) התיאיחסות למצב המשפטי
 5 אשר היה קיים, לנסיבות העולמים ממנו, בפרט לאור חקיקה האוסרת על עבירות החיסכון הפנסיוני ור' פרק רביעי עמ' 27- 30 לדו"ח. הדו"ח הציע את דרכו לפתרון לנסיבות האמורים, ולצד זאת, גם
 6 התיאיחסות מהותית לכיספי פנסיה במקרים של פרישה מוקדמת, הן לאור נכות והן לאור פרישה
 7 מוקדמת מסיבות אחרות. בשניהם ראתה הוועדה כתחליף שכיר לעובד ולא כקצתת פרישה, והמליצה
 8 כי חלוקת קצתת הפרישה תחול רק החל מגיל הפרישה הקבוע בחוק, וכי ככל מקורה של פרישה
 9 מוקדמת, בין מסיבה בריאותית ובין מסיבה אחרת, תיויחס הקצתה עד לגיל הפרישה הקבוע בחוק,
 10 לחושך בלבד.

11 בחקוק לחלוקת חיסכון פנסיוני לא קיבל המלצות הוועדה, וערך הפרדה בין פרישה
 12 לפנסיה מוקדמת בשל מצב בריאותי لكוי, לבין פרישה לפנסיה מוקדמת מכל סיבה אחרת.
 13 המלצות הוועדה התקבלה בחלוקת, כך שרק במקרה מעבודה בשל מצב בריאותי لكוי נקבע כי
 14 לא יועבר סכום הקצתה, אלא אך לאחר שהגיע הגמלאי לגיל פרישת חובה.

15 המשמעות של פרשנות לפיה בן הזוג לשעבר קיבל חלק מכספי הפנסיה המוקדמת אשר נקבעת
 16 ממצב בריאותי لكוי, בהליך נפרד שלא על פי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, הינה למעשה שלילה של
 17 ההוראה המוחותית אשר נקבעה בסעיף 14(ב)(2) לחוק, והנובעת מהגישה לפיה תשלום זה מהווה
 18 תחליף לשכר ולא בבחינת פנסיה.

19 המחוקק בחר לראות בתשלומים הקשורים ונובעים ממצב בריאותי, ממועד הפרישה בשל המצב
 20 הבריאותי ועד לגיל פרישת החובה, בתשלומים אשר הינם בבחינת תחליף לשכר. בכך יש לתת ביטוי
 21 בפרשנות החוק, במובן זה שההוראה בסעיף 14(ב)(2) תפזר כהוראה מוחותית, אשר אינה ניתנת להtanינה,
 22 ואשר לא ניתן לאפשר חלופה של אופן גבייה כספים אלו בהליך אחר, בנגדו לחוק.

23 אפנה לדברי החסר להצעת החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני (הצעות חוק 635, 17.12.2011, בעמ' 191), מהם עולה כי זהו העיקרון אשר עדן בסיס חיקיקת סעיף 14(ב)(2):

24 "עלומות זאת, בהסדר פנסיון תקציבית במקורה של יציאה מוקדמות
 25 לפנסיה בשל מצב בריאות לקוי, יש להבחין בין תקופת העבודה שבה
 26 הקצתה מהווה תחליף לשכר לבין התקופה שבה העובד היה האמור
 27 לרווח בשל גילו. לפיכך, מוצע לקבוע כי עד למועד שבו ייעו החושך לגיל
 28 פרישת חובה תשלום קצתת הפרישה בשל מצב בריאות לקוי במלואה

בית המשפט המ徇ז בbaru שבע

עמ"ש 15-11-46860

בפני: כב' השופטת שרה ذברת - אב"ד, ס. נשיא

כב' השופט אריאל וגנו

כב' השופט יואל עדן

1 לחסוך בלבד, ואולם לאחר הגע החוסך לגיל פרישת חובה היא תחולק
 2 בהתאם לכללים הרגילים".

3
 4 הוראת סעיף 14(ב)(2) לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני משנה את הדין המהותי ביחס לחלוקת בין בני
 5 זוג של תשלוםם בשל פרישה מעובדה. הוראה זו משנה את דיני אייזון המשאבים בין בני הזוג, ככל
 6 שהיה בעבר פרשנות אחרת לדינים אלו בעניין זה, ולאור סעיף 28 לחוק, גוברת על הוראות חוק יחסית
 7 ממון בין בני הזוג, התשל"ג – 1973.

8
 9 השינוי בדין המהותי אינו מאפשר פסיקה המKENה זכויות מהותיות ניגוד לו.

10
 11 מכל האמור, החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני כולל הוראות מהותיות בדים אייזון המשאבים
 12 בין בני הזוג ביחס לחיסכון פנסיוני, הוראות פרוצוראליות חדשות, ולהלכי מימוש של זכויות שנקבעו
 13 בפסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני.

14
 15 החוק אינו מאפשר התנאי מי מהצדדים בנפרד על הוראותיו, וה坦יה תוכל להיות רק בהסכמה שנייה
 16 בני הזוג. לבן הזוג לשער כמו גם לחסוך (כהגדורתם בחוק) אין אפשרות בחירה של אופן גיבית החלק
 17 אשר נפקק לזוגות בן הזוג לשעבר, ולא עומדת אפשרות נקיטת הליכים אחרים למימושו, אלא אך
 18 בכפוף לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני.

19
 20 ביחס לתחילה רטורואקטטיבית - על פני הדברים לא קיימת מחלוקת, אולם, הפרשנות לפייה חלק
 21 מההוראות החוק ומהchein הוראת סעיף 14(ב)(2) אין רטורואקטיביות, והן חלות אף על הליכים בהם טרם
 22 ניתן פסק דין, ומהמועד האמור בחוק וහלאה. שאר ההוראות חלות, כאמור בחוק, גם על פסק דין
 23 שכבר ניתנו.

24
 25 משלהליך בבית משפט קמיה טרם הסתיימים עת כניסה החוק לתוקפו, הרי שהקביעות מהותיות שבפסק דין
 26 דין צרכות היו להיות בהתאם לשינוי דין.

27
 28 מכל האמור, אצרף דעתך להוות דעתה של כב' ס. נשיא השופטת ש. דברת ולמסקנתה, לפייה
 29 דין העורר לחתקלן בחולקו כאמור. כך גם ביחס לאחיוומי מי מהצדדים בהוצאות בערךאה זו.

31

32

33

34

35

36

37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ש 15-11-46860

בפני: כב' השופטת שרה דברת - אב"ד, ס. נשיा

כב' השופט אריאל אגנו

כב' השופט יואל עדן

1

2 הווחלט, כאמור, בפסק דין של השופטת דברת. הערבון שהופקד ע"י המערער יוחזר לו באמצעות

3 ב"כ.

4

5 ניתן היום, ט' אייר תשע"ו, 17 Mai 2016, בהעדר הצדדים.

6

יואל עדן, שופט

אריאל אגנו, שופט

שרה דברת, שופטת,
ס. נשיा

7